

Jeg vil leve i Europa

Tekst: Jan Hammarlund og Tomas Blom 1981 og Jan Hammarlund 1991

Melodi: Jan Hammarlund 1981

Dansk oversættelse. Furefolk april 2014

Jan Hammarlund: "Nu til dags plejer jeg bare at sige EN ting for at præsentere denne sang: Den handler ikke om EU".

1. Vi tog færgen til Travemünde
I en sommernat, som var blå,
Fir´ almindlige svenske turister
I en gammel og slidt Renault.
Vi sku´ vidt forskellige steder,
Og vi kendte knapt hinandn´n,
Men for at spare benzin og penge
Kunne selskabet nok gå an.
Vi vendte og vred rundt på kortet
For at finde en praktisk vej
Til Nice via Hamburg og Brüssel
Og helst også over Genève.
Vi var alle ganske berejste
Og kom med en masse ideer
Til nye og spændende steder,
Hvor man godt kunne blive en dag.

Omkvæd:

Jeg vil leve i Europa.

Jeg vil elske og synge her.

Jeg vil le, jeg vil græde og danse,

Jeg er ør og forelsket, fortabt,

Når jeg tænker på hele Europa

Og på os, som har hjemme her!

2. Langt ude på Tysklands heder
blev vi standset af en transport,
en konvoj af NATO-raketter,
på vej mod ukendt mål.
Ved vægten skælvede jorden,
Mens vi sad i vor bil og så på.
"Det er Døden", sa´ Lena fra Småland,
"den er aflang og sølvergrå".
Da de endelig fjernede Muren,
Var gaderne fulde af fest,
Og alligevel fortsætter terror´n
Med våben i Øst som I Vest.

Det er købmænd og militæret,
Som prædiker om frihed nu,
Om retfærdighed taler de aldrig,
Selv om den kamp aldrig ta´r slut.

Omkvæd: Jeg vil..

3. "Jeg blev varm på en fyr fra Athen",
Sa´ Peter, "en sommer på Ven";
Men nu er han vist flyttet til München,
For i Grækenland er ingen job.
"Jeg mindes godt julen i London",
Sa´ Lena, "der har jeg en ven".
Han var vist på British Museum,
Men blev sendt til Irland igen.
"Tænk, hvor kætterne leved´", sa´ Anders,
"I Bézu, Carcassonne og Albi,
Høres stadigvæk deres stemmer
I de bjerge man tog deres liv..."
Under Leningrads måne en vinter
Tog vi hånd om en herreløs hund.
Med et blik fuld af håb og forventning
Stjal han mit hjerte på et sekund.

Omkvæd: Jeg vil leve..

4. Vi stoppede bilen i tolden.
Vi så hjemløse men´sker på flugt,
En kvinde, som bar på en kuffert
Og en halvvoksen dreng, som beklemt
Med et pigebarn presset i favnen
Syntes be´ os om lidt sympati,
Imens tolderne tyd´ligt generet
Gav os ordre at køre forbi.
De som glædes ved brødet og vinen
Højt i bjerge, hvor alt gik i stå,
Findes stadig som dystre legender,
Som ingen vil lytte til.
Nu da alting skælver i grunden
Findes ingen retræter mer´
Og tiden bli´r mer´ og mer´ dyr´bar
For det stykke jord, som vi har.

Omkvæd: Jeg vil leve...